

20.08.2020

EM2020/48

Hermed fremsættes følgende beslutningsforslag i henhold til § 33 i Forretningsordenen for Inatsisartut:

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges at fremlægge en redegørelse om invasive dyre- og plantearter inden EM2021. Redegørelsen skal som minimum indeholde oplysninger om følgende: problemets omfang, forslag til regulering, forebyggelse, kontrol og bekæmpelse af invasive dyre- og plantearter samt finansiering af disse tiltag.

(Medlem af Inatsisartut Aqqaluaq B. Egede, Inuit Ataqatigiit)

Begrundelse:

Det skal være rentabelt at dyrke landbrug, og dette skal selvfølgelig ske ved samtidigt at beskytte naturen. Dette kan kun realiseres ved at have klare miljømæssige og lovgivningsmæssige rammer, som sikrer et bæredygtigt landbrug. Bare i år har jeg fået bekræftet, at brug af udenlandsk gødning for at fremme vækst for at få et godt udbytte kræver en styrket kontrol. Som bekendt er invasive dræbersnegle begyndt at formere sig i Sydgrønland. Dette forhold viser, at vi skal have en forsigtig tilgang til visse importerede varer, hvor uønskede invasive dyre- og plantearter risikerer at blive bragt ind i landet.

For ikke så mange år siden blev mange landbrug i udlandet ramt hårdt af dræbersnegle. Hvis dræbersneglene rammer vore landbrugere tilsvarende hårdt, så frygter jeg, at ikke blot landbrugere vil blive ramt, men også vores lands og befolkningens økonomi vil blive ramt hårdt. Med mit forslag lægger jeg op til, at Naalakkersuisut, hurtigst muligt, får afdækket omfanget af problemet med invasive dyre- og plantearter i vores land, så vi kan få problemet løst snarest muligt.

Derfor foreslår jeg, at Naalakkersuisut pålægges at udarbejde denne redegørelse om invasive dyre- og plantearter.

Da der er sammenhæng mellem fårehold og landbrug her i landet, skal der udvises stor forsigtighed inden for disse erhverv. Tiden er inde til at anvende et forsigtighedsprincip for blandt andet at undgå uønskede invasive dyre- og plantearter, og til at bæredygtighed også spiller en vigtig rolle i vores lovgivning.

Lige så vigtigt er det, at der bliver sat klare politiske målsætninger for udvikling af dyrehold og landbrug, som det er blevet efterlyst i en længere årrække. Efter at jeg på vegne af Inuit Ataqatigiit har arbejdet her i Salen i en lang årrække, ønsker jeg at slå fast, at jeg finder det stærkt beklageligt, at der fra politisk hold mangler støtte til udvikling samt finansielle initiativer, der stiler mod selvårenhed for vore landbrugere og fåreholdere.

Jeg håber derfor, at mit forslag om denne redegørelse vil blive startskuddet til flere konkrete tiltag på landbrugsområdet fra Naalakkersuisuts side og til en længe ventet implementering af Landbrugskommissionens anbefalinger.

Hvis et selvforsynende land, der baserer sig på egne ressourcer, skal fremmes, skal vi arbejde for, at dyrehold samt landbrug her i landet skal kunne betale sig. Vi ved, at landbrugernes mål og de politiske mål ikke kan være forskellige. Hvis der skal sættes enslydende mål, har vi brug for politiske og økonomiske målsætninger.

Med dette korte forslag lægger jeg op til, at Inatsisartut og Naalakkersuisut tager stilling til forslaget. Jeg håber, at man vil samles om forslaget, så vi kan komme i gang med at styrke landbrugserhvervet.

Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige:

Udarbejdelsen af redegørelsen forventes at koste ca. ½ AC årsværk, det vil sige ca. 250.000 kr.

Økonomiske og administrative konsekvenser for det private erhvervsliv:

Ingen.

Økonomiske og administrative konsekvenser for borgerne:

Ingen.